Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2025)0087

Absolutorium za rok 2023: budżet ogólny UE – Prokuratura Europejska (EPPO)

1. Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 maja 2025 r. w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Prokuratury Europejskiej za rok budżetowy 2023 (2024/2029(DEC))

Parlament Europejski,

– uwzględniając końcowe roczne sprawozdanie finansowe Prokuratury Europejskiej za rok budżetowy 2023,

– uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące agencji UE za rok budżetowy 2023 wraz z odpowiedziami agencji[1],

– uwzględniając poświadczenie wiarygodności[2] rachunków, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2023 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając zalecenie Rady z dnia 17 lutego 2025 r. w sprawie udzielenia Prokuraturze Europejskiej absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2023 (05754/2025 – C9-0023/2025),

– uwzględniając art. 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom)

---

1 Dz.U. C, C/2024/6332, 24.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6332/oj.

2 Dz.U. C, C/2024/6041, 10.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6041/oj.

nr 966/2012[3], w szczególności jego art. 70,

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii[4], w szczególności jego art. 70,

– uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej („EPPO”)[5], w szczególności jego art. 94,

– uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/715 z dnia 18 grudnia 2018 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów utworzonych na podstawie TFUE oraz Traktatu Euratom, o których mowa w art. 70 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046[6], w szczególności jego art. 105,

– uwzględniając art. 102 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,

– uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A10-0051/2025),

1. udziela dyrektorowi administracyjnemu Prokuratury Europejskiej (EPPO) absolutorium z wykonania budżetu EPPO za rok budżetowy 2023;

2. przedstawia swoje uwagi w poniższej rezolucji;

3. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej decyzji wraz z rezolucją, która stanowi jej integralną część, dyrektorowi administracyjnemu Prokuratury Europejskiej, Radzie Europejskiej, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu oraz do zarządzenia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

---

3 Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1046/oj.

4 Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj.

5 Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj.

6 Dz.U. L 122 z 10.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/715/oj.

2. Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 maja 2025 r. w sprawie zamknięcia ksiąg dochodów i wydatków Prokuratury Europejskiej za rok budżetowy 2023 (2024/2029(DEC))

Parlament Europejski,

– uwzględniając końcowe roczne sprawozdanie finansowe Prokuratury Europejskiej za rok budżetowy 2023,

– uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące agencji UE za rok budżetowy 2023 wraz z odpowiedziami agencji[1],

– uwzględniając poświadczenie wiarygodności[2] rachunków, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw przedłożone przez Trybunał Obrachunkowy za rok budżetowy 2023 zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając zalecenie Rady z dnia 17 lutego 2025 r. w sprawie udzielenia Prokuraturze Europejskiej absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy 2023 (05754/2025 – C9-0023/2025),

– uwzględniając art. 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012[3], w szczególności jego art. 70,

– uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii[4], w szczególności jego art. 70,

– uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę

---

1 Dz.U. C, C/2024/6332, 24.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6332/oj.

2 Dz.U. C, C/2024/6041, 10.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6041/oj.

3 Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1046/oj.

4 Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj.

w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej („EPPO”)[5], w szczególności jego art. 94,

– uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/715 z dnia 18 grudnia 2018 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów utworzonych na podstawie TFUE oraz Traktatu Euratom, o których mowa w art. 70 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046[6], w szczególności jego art. 105,

– uwzględniając art. 102 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,

– uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A10-0051/2025),

1. zatwierdza zamknięcie ksiąg dochodów i wydatków Prokuratury Europejskiej za rok budżetowy 2023;

2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej decyzji dyrektorowi administracyjnemu Prokuratury Europejskiej, Radzie Europejskiej, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu oraz do zarządzenia jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (seria L).

---

5 Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj.

6 Dz.U. L 122 z 10.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/715/oj.

3. Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 maja 2025 r. zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Prokuratury Europejskiej za rok budżetowy 2023 (2024/2029(DEC))

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu Prokuratury Europejskiej za rok budżetowy 2023,

– uwzględniając art. 102 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,

– uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A10-0051/2025),

A. mając na uwadze, że Prokuratura Europejska (EPPO) jest niezależną prokuraturą Unii odpowiedzialną za prowadzenie postępowań przygotowawczych oraz wnoszenie i popieranie oskarżeń w związku z przestępstwami przeciwko interesom finansowym Unii, za znaczne zwiększenie zdolności Unii do ochrony środków finansowych podatników oraz za stawianie przed sądem sprawców i współsprawców przestępstw przewidzianych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 [1] i wskazanych w rozporządzeniu Rady (UE) 2017/1939 [2];

B. mając na uwadze, że kompetencje EPPO obejmują szereg nadużyć finansowych, w tym transgraniczne oszustwa związane z VAT na szkodę o łącznej wartości co najmniej 10 mln EUR, pranie pieniędzy, korupcję, przestępczość zorganizowaną i inne przestępstwa, w przypadku których EPPO pełni funkcje prokuratorskie przed właściwymi sądami uczestniczących państw członkowskich;

C. mając na uwadze, że EPPO jest jednym z elementów unijnej struktury zwalczania nadużyć finansowych i z tego względu jej działania są skoordynowane z działaniami innych elementów tej struktury i uzupełniają je, co pozwala osiągnąć sprawną, efektywną koordynację, która zwiększa ogólną skuteczność tej struktury;

---

1 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj).

2 Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj).

D. mając na uwadze, że EPPO interweniuje, gdy organy krajowe mogłyby prowadzić postępowanie przygotowawcze oraz wnosić i popierać oskarżenia w sprawach dotyczących przestępstw, ale ich prerogatywy kończą się na granicach ich kraju, a inne organizacje, takie jak Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust), Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), nie mają uprawnień niezbędnych do prowadzenia odpowiednich postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń;

E. mając na uwadze, że akty proceduralne EPPO podlegają kontroli sądowej sprawowanej przez sądy krajowe, a Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej („Trybunał Sprawiedliwości") – w drodze orzeczeń w trybie prejudycjalnym lub kontroli sądowej tych aktów – ma uprawnienia uzupełniające, aby zapewnić spójne stosowanie prawa Unii;

F. mając na uwadze, że EPPO składa się ze szczebla centralnego, którego siedziba główna mieści się w Luksemburgu i w którego skład wchodzą Europejski Prokurator Generalny, 22 prokuratorów europejskich (po jednym z każdego uczestniczącego państwa członkowskiego) i dyrektor administracyjny, i szczebla zdecentralizowanego, krajowego, w którego skład wchodzą delegowani prokuratorzy europejscy (EDP) w 22 uczestniczących państwach członkowskich;

G. mając na uwadze, że na szczeblu centralnym Europejski Prokurator Generalny i 22 prokuratorów europejskich tworzą kolegium EPPO („kolegium") i nadzorują postępowania przygotowawcze oraz wnoszenie i popieranie oskarżeń prowadzone przez EDP, którzy działają na szczeblu krajowym całkowicie niezależnie od swoich organów krajowych;

H. mając na uwadze, że zgodnie z art. 93 rozporządzenia (UE) 2017/1939 dyrektor administracyjny EPPO, działający w charakterze jej urzędnika zatwierdzającego, wykonuje jej budżet na własną odpowiedzialność i w ramach ograniczeń zatwierdzonych w budżecie oraz co roku przesyła władzy budżetowej wszystkie informacje mające znaczenie z punktu widzenia wyników wszelkich procedur oceny;

I. mając na uwadze, że zgodnie z art. 50 ust. 2 regulaminu finansowego EPPO księgowy Komisji pełni również funkcję księgowego EPPO i jest odpowiedzialny za przygotowanie rocznych sprawozdań finansowych skonsolidowanych ze sprawozdaniami finansowymi Unii;

J. mając na uwadze, że w obecnych ramach końcowe roczne sprawozdania finansowe są kontrolowane przez Trybunał Obrachunkowy, natomiast do Rady należy wydanie zalecenia, a do

Parlamentu Europejskiego – decyzji o udzieleniu absolutorium dyrektorowi administracyjnemu EPPO z wykonania budżetu za dany rok budżetowy;

K. mając na uwadze, że w kontroli zarządzania zasobami EPPO i związanymi z nimi wydatkami nie można pomijać badania działań operacyjnych, ich konsekwencji i wpływu oraz metod ich realizacji;

L. mając na uwadze, że EPPO dopiero od 24 czerwca 2021 r. działa autonomicznie w zakresie wykonania budżetu, a działalność operacyjną, wymagającą ciągłej oceny, by zapewnić dostosowanie zasobów do skuteczności operacyjnej, rozpoczęła 1 czerwca 2021 r., w dniu stanowiącym również *dies a quo* dla pięcioletniego okresu określonego w art. 119 rozporządzenia (UE) 2017/1939, po którego upływie Komisja będzie musiała przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie oraz parlamentom narodowym sprawozdanie z oceny wykonania i wpływu tego rozporządzenia oraz skuteczności i efektywności EPPO i jej metod działania, wraz ze swoimi wnioskami;

M. mając na uwadze, że zgodnie z art. 119 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1939 Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski ustawodawcze, jeżeli uzna, że konieczne są dodatkowe lub bardziej szczegółowe przepisy dotyczące ustanowienia EPPO, jej funkcji lub procedury mającej zastosowanie do prowadzonych przez nią działań, w tym transgranicznych postępowań przygotowawczych;

1. z zadowoleniem przyjmuje pozytywną opinię Trybunału Obrachunkowego na temat wiarygodności rachunków EPPO za rok zakończony 31 grudnia 2023 r., jak również legalności i prawidłowości dochodów i wydatków leżących u ich podstaw;

2. przypomina o zdecydowanym poparciu Parlamentu dla ustanowienia EPPO; uznaje EPPO za niezależny organ Unii; podkreśla istotną rolę EPPO dla ochrony interesów finansowych Unii oraz jako istotnego elementu unijnej struktury zwalczania nadużyć finansowych i szerszego systemu Unii opartego na uczciwości, rozliczalności, przejrzystości i należytym zarządzaniu zasobami finansowymi; wyraża uznanie dla EPPO za jej pracę w zakresie prowadzenia postępowań przygotowawczych, wnoszenia i popierania oskarżeń oraz zapewniania sprawiedliwości w przypadku przestępstw mających wpływ na budżet Unii, takich jak nadużycia finansowe, korupcja i transgraniczne oszustwa związane z VAT;

3. podkreśla pilną potrzebę szybkiego przeznaczenia niezbędnych zasobów, aby zapewnić terminowe zakończenie trwającego dochodzenia w sprawie nabycia szczepionek przeciwko COVID-19 w Unii, zwłaszcza z uwagi na istotny interes publiczny w tej kwestii, w połączeniu z faktem, że dochodzenie rozpoczęło się już w 2022 r. i do tej pory nie ogłoszono publicznie żadnej decyzji;

4. zauważa, że porównanie efektywności budżetowej i operacyjnej

EPPO jest możliwe tylko za dwa ostatnie lata – 2022 i 2023 – po uzyskaniu przez EPPO autonomii finansowej w czerwcu 2021 r.; zauważa, że w tym kontekście zwiększenie budżetu związane z działaniami EPPO pozostaje bardzo trudne do oszacowania ze względu na niedawne ustanowienie EPPO, wyjątkowe cechy EPPO i jej głównych działań, nieprzewidywalny poziom wykrywalności nadużyć finansowych, dużą różnorodność prowadzonych przez nią spraw, brak swobody decyzyjnej we wnoszeniu i popieraniu oskarżeń w połączeniu z zależnością EPPO od zasobów i z ograniczeniami proceduralnymi krajowych systemów sądowych, brak stałej korelacji między liczbą postępowań przygotowawczych a ich kosztami, jak również skalę interesów finansowych Unii, które mają być chronione; zauważa również, że trudno jest oszacować wydatki na liczbę postępowań związanych z Instrumentem na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF), co wynika z bezprecedensowego trybu jego wdrażania i samej ilości zasobów;

Zarządzanie budżetem i finansami

5. zauważa, że całkowity ostateczny budżet przydzielony EPPO na 2023 r. wyniósł 65,9 mln EUR, co stanowi znaczny wzrost (o 14,7 %) w stosunku do kwoty 51,2 mln EUR przydzielonej w 2022 r., podczas gdy budżet na 2021 r. (26,2 mln EUR) dotyczył okresu przed uzyskaniem przez EPPO autonomii finansowej; zauważa, że budżet EPPO obejmuje zwiększenie środków o 500 000 EUR, przyznane przez władzę budżetową na wniosek EPPO w czerwcu 2023 r. (wniosek obejmował również zasoby ludzkie związane z niezbędnym zwiększeniem zdolności EPPO w zakresie bezpieczeństwa i doprowadził do przyznania ośmiu dodatkowych stanowisk w planie zatrudnienia); docenia fakt, że w 2023 r. nie zwrócono żadnych środków budżetowych, w porównaniu z 10 % (5,9 mln EUR) budżetu początkowego w 2022 r. i 21 % (9,5 mln EUR) w 2021 r.; ponownie podkreśla, że należy zapewniać EPPO wystarczające zasoby, aby mogła ona odpowiednio wypełniać swój mandat;

6. z zadowoleniem przyjmuje rosnący poziom wykonania budżetu: w 2023 r. wyniósł on 99,6 % (w porównaniu z 98,1 % w 2022 r. i 97,4 % w 2021 r.); z uznaniem odnotowuje, że ogólny wskaźnik wykonania w odniesieniu do płatności wzrósł w 2023 r., osiągając 85,3 % (w porównaniu z 76,6 % w 2022 r. i 71 % w 2022 r. i 2021 r.), a średni czas płatności skrócił się do 17 dni (w porównaniu z 23,8 dnia w 2022 r. i 21 dni w 2021 r.); zauważa, że moduł fakturowania elektronicznego (e-fakturowania), który wdrożono w czerwcu 2023 r., pozwoli jeszcze bardziej zmniejszyć obciążenia administracyjne, skrócić czas oczekiwania na płatność i obniżyć ogólne koszty przetwarzania; zachęca do dalszego udoskonalania procesów operacyjnych, aby zmaksymalizować efektywność;

7. rozumie, że ponieważ wnioski o środki budżetowe tylko częściowo rozpatrzono pozytywnie, EPPO skoncentrowała swoje zasoby

finansowe na przyjęciu dodatkowych EDP, co ma wpływ na zdolność EPPO do prowadzenia większej liczby postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania większej liczby oskarżeń, na potrzebę poprawy stanu bezpieczeństwa organizacji oraz na utrzymanie jej systemu zarządzania sprawami, przy czym mogło to negatywnie wpłynąć na zarządzanie transgranicznymi postępowaniami przygotowawczymi; podkreśla znaczenie dodatkowego finansowania i wzmocnienia personelu, aby umożliwić EPPO skuteczną walkę z przestępczością zorganizowaną, ochronę interesów finansowych Unii i stanie na straży praworządności, które są jednym z głównych priorytetów Unii; apeluje o specjalne zwiększenie finansowania w kolejnych wieloletnich ramach finansowych (WRF), aby zagwarantować, że EPPO będzie w stanie nadal realizować swoje cele i wypełniać swoje zobowiązania;

8. jest świadomy, że po osiągnięciu autonomii finansowej w czerwcu 2021 r. EPPO nadała priorytet wydatkom operacyjnym związanym z postępowaniami przygotowawczymi, wnoszeniem i popieraniem oskarżeń oraz środkami bezpieczeństwa oraz że doprowadziło to do ograniczenia wydatków nieoperacyjnych do usług wsparcia na poziomie podstawowym; w tym kontekście zauważa, że na pozycje wydatków operacyjnych (tytuł 3) przydzielono łącznie 28 312 075 EUR, co stanowi 43 % ostatecznego budżetu EPPO na 2023 r. (w porównaniu z 21 047 346 EUR, czyli 41 % w 2022 r.); zauważa, że głównymi czynnikami kosztotwórczymi w przypadku tych działań były wynagrodzenia EDP (51 % działań operacyjnych w porównaniu z 42 % w 2022 r.), a następnie działania operacyjne w zakresie ICT, takie jak utrzymanie i rozwój systemu zarządzania sprawami EPPO (19 % w porównaniu z 28 % w 2022 r.) oraz usługi językowe (działania związane z tłumaczeniami pisemnymi i ustnymi – 14 %, tak samo jak w 2022 r.);

9. zauważa, że koszty wynagrodzenia EDP wyniosły 14,5 mln EUR (w porównaniu z 8,7 mln EUR w 2022 r.) i stanowią główny element wydatków operacyjnych ze względu na wzrost liczby EDP w 2023 r.; z zadowoleniem przyjmuje przystąpienie Polski i Szwecji do EPPO, które ogłoszono w 2024 r.; zauważa, że nie miało to wpływu na wydatki w 2023 r. i ma jedynie marginalny wpływ na budżet na 2024 r. ze względu na późne i stopniowe przyjmowanie dwóch prokuratorów europejskich oraz pewnej liczby EDP; rozumie, że bardziej rzetelne oszacowanie kosztów nie będzie możliwe wcześniej niż w 2025 r.; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że nowy rząd irlandzki włączył do swojego programu cel przystąpienia do EPPO; wzywa rząd Węgier – ostatniego państwa członkowskiego, które jeszcze nie przystąpiło do EPPO mimo braku jakichkolwiek przeszkód prawnych lub konstytucyjnych – do niezwłocznego do niej przystąpienia;

10. zauważa, że w 2023 r. koszty podróży służbowych i posiedzeń operacyjnych wzrosły (koszty podróży służbowych wyniosły 1 175 000 EUR w 2023 r. i 980 000 EUR w 2022 r.; koszty posiedzeń

operacyjnych w 2023 r. wyniosły 659 752 EUR w porównaniu z 170 000 EUR w 2022 r.), odpowiednio do rosnącej intensywności postępowań przygotowawczych;

11. jest świadomy, że koszty usług tłumaczenia pisemnego będą nadal rosnąć wraz z rosnącą liczbą postępowań prowadzonych przez EPPO, i dostrzega potrzebę przeznaczenia dodatkowych zasobów na tłumaczenia; z zadowoleniem przyjmuje zarówno opracowane wewnętrzne wytyczne dotyczące korzystania z usług tłumaczenia pisemnego – mające na celu zwiększenie kontroli nad kosztami i obejmujące zalecenie, by w miarę możliwości korzystać z usług tłumaczenia maszynowego – jak i możliwość korzystania z pomocy krajowych dostawców usług w ramach limitu dozwolonego w obecnym rozporządzeniu, co ma pomóc rozwiązać wspomniany problem; zauważa w tym względzie, że chociaż art. 107 rozporządzenia (UE) 2017/1939 stanowi, że usługi tłumaczenia pisemnego niezbędne do administracyjnego funkcjonowania EPPO na szczeblu centralnym ma świadczyć unijne Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej, to przewiduje on również inne postępowanie w sprawach operacyjnych i pilnych oraz upoważnia EDP do decydowania o trybie tłumaczenia pisemnego do celów postępowań przygotowawczych zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym;

12. zauważa, że w 2023 r. EPPO podpisała 234 konkretne zamówienia na podstawie istniejących umów ramowych na łączną kwotę ponad 11 mln EUR, co stanowi znaczny wzrost wykorzystania umów ramowych EPPO (82 konkretne zamówienia o wartości ponad 6,5 mln EUR), w dużej mierze ze względu na wykorzystanie umowy ramowej EPPO na świadczenie usług w dziedzinie systemów informatycznych; zauważa, że tylko jednego zamówienia, dotyczącego systemu zarządzania sprawami EPPO, udzielono w drodze procedury negocjacyjnej bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu, co było spowodowane wyjątkowo pilnym charakterem sprawy;

13. zauważa, że środki przeniesione z poprzedniego roku budżetowego 2022 wyniosły 10 969 680 EUR (24,4 % ostatecznego budżetu EPPO na 2022 r.), z czego 84,8 % wykorzystano (9 307 392 EUR), a 15,2 % anulowano (w porównaniu z 21,4 % w 2022 r.), oraz zauważa, że prognozy wskazują na kolejne przeniesienie w 2024 r. – po uzyskaniu wyników – środków na płatności (środki przeniesione z 2023 r. na 2024 r. wyniosły 9 392 989 EUR); rozumie, że częściowe anulowanie jest konsekwencją stopniowego ustanawiania praktyk administracyjnych EPPO po uzyskaniu przez nią autonomii finansowej w 2021 r.; zauważa, że przeniesione środki anulowane w ramach zatwierdzonych budżetów na lata 2022 i 2023 nie mogły zostać wykorzystane w istniejących lub nowych zamówieniach ani zsynchronizowane z zasadą jednoroczności, podczas gdy planowanie odpowiednich wydatków, głównie związanych z tłumaczeniem pisemnym, posiedzeniami, podróżami służbowymi i wykonawcami

zewnętrznymi, nie mogło być dokładne ze względu na brak jakichkolwiek historycznych danych i wartości liczbowych oraz szybki rozwój organizacji; docenia fakt, że ciągłe wzmacnianie zdolności administracyjnych EPPO stopniowo rozwiązuje te problemy i że chociaż nie można dokonać pełnego oszacowania z wyprzedzeniem ze względu na charakter działalności operacyjnej EPPO, oczekiwany poziom anulowanych środków zmniejszy się w 2024 r.;

14. zauważa, że w 2023 r. na wniosek dyrektora administracyjnego Europejski Prokurator Generalny przyjął dwa przesunięcia środków budżetowych i że w celach informacyjnych powiadomiono o nich kolegium, a łączna kwota przesunięć między tytułami wyniosła 1,2 mln EUR;

15. uznaje potrzebę odpowiedniej elastyczności budżetowej, aby sprostać nieoczekiwanym potrzebom operacyjnym, takim jak: wojna w Ukrainie w 2023 r., presja inflacyjna lub inne globalne wyzwania, i rozumie, że EPPO wykorzystała swoje zasady finansowe, dokonując w stosownym terminie przegrupowania środków w drodze poprawek budżetowych (jedna w czerwcu i jedna w listopadzie) oraz przesunięć środków budżetowych (jedno we wrześniu i jedno w grudniu);

16. ponownie zwraca uwagę na przestarzałą ocenę skutków finansowych regulacji z 2017 r., którą uznaje się już za nieadekwatną do potrzeb ze względu na znacznie niedoszacowane obciążenie pracą; przypomina swoją poprzednią rezolucję, podkreślając, że brak średniookresowej oceny budżetowej zmusza EPPO do czekania do samego końca procesu przyjmowania budżetu, by mieć jasność co do poziomu zasobów, które może ona wdrożyć w kolejnym roku, i ogranicza zdolność EPPO do planowania działań przygotowawczych do wykonania budżetu, a także rozwiązań, które należy udostępnić, aby osiągnąć maksymalną elastyczność w rozwoju infrastruktury organizacyjnej na potrzeby projektu tak innowacyjnego jak EPPO; zauważa, że wpływa to w szczególności na wczesne rozpoczęcie rekrutacji, co opóźnia między innymi postępy w osiąganiu pełnego obsadzenia stanowisk oraz osłabia ogólną zdolność absorpcyjną EPPO;

17. utrzymuje, że oczekuje się, iż zasoby budżetowe i ludzkie przydzielone EPPO będą wystarczające, aby umożliwić jej skuteczne i udane wykonywanie mandatu oraz normalne prowadzenie powiązanych procedur administracyjnych; ponawia swój apel do Komisji, aby w ścisłej współpracy z EPPO dokonała przeglądu jej ram budżetowych, tak aby znaleźć odpowiednie sposoby wsparcia jej pracy; wzywa Komisję, aby przeznaczyła na EPPO dodatkowe zasoby ze względu na rosnącą liczbą złożonych spraw, i podkreśla, że środki te nie powinny one zależeć od przeglądu rozporządzenia (UE) 2017/1939 i mandatu EPPO, lecz od nacisku położonego na walkę z przestępczością zorganizowaną i ochronę interesów finansowych UE

w kolejnych wieloletnich ramach finansowych;

18. podkreśla, że działalność EPPO przyczynia się do ochrony interesów finansowych Unii i ma służyć odzyskaniu kwot z budżetu Unii, których z powodu działalności przestępczej nie wykorzystano zgodnie z przeznaczeniem; uważa, że kwoty pochodzące z działań podjętych przez EDP w państwach członkowskich w zakresie zajmowania i konfiskaty środków mogłyby, po odliczeniu kosztów poniesionych przez organy państw członkowskich w celu wdrożenia tych działań, wpłynąć z powrotem do budżetu Unii zgodnie z art. 38 rozporządzenia (UE) 2017/1939; uważa, że potencjalne dochody wynikające z działań w zakresie zajmowania i konfiskaty środków powinny być ujmowane w budżecie Unii jako dochody nieprzeznaczone na określony cel; wzywa Komisję do poczynienia niezbędnych ustaleń z właściwymi organami krajowymi, aby umożliwić włączenie tych kwot do budżetu Unii;

19. przyznaje, że EPPO wnosi wyraźną europejską wartość dodaną pod względem koordynacji i współpracy z państwami członkowskimi w zakresie prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń w związku z przestępstwami naruszającymi interesy finansowe Unii i że osiągnęła w tym zakresie cele określone w rozporządzeniu (UE) 2017/1939; oczekuje, że państwa członkowskie wywiążą się z zobowiązań prawnych i będą przekazywać EPPO wszystkie odpowiednie sprawy; z zaniepokojeniem odnotowuje, że państwa członkowskie niekiedy uznają przestępstwa naruszające interesy finansowe Unii za sprawy krajowe, podczas gdy wchodzą one w zakres właściwości EPPO; zauważa, że w niektórych krajach pojawiają się pytania o podział właściwości między organy krajowe a EDP; jest świadomy, że zgodnie z art. 25 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/1939 przypadki braku porozumienia co do właściwości EPPO rozstrzyga ten sam krajowy organ sądowy, który odpowiada za określenie organu właściwego do prowadzenia postępowania przygotowawczego na szczeblu krajowym; ubolewa, że w wielu uczestniczących państwach członkowskich obowiązujące procedury i organy krajowe, którym powierzono rozstrzyganie takich sporów o właściwość, nie są ustanawiane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939; zaznacza, że w przypadkach sporów o właściwość między EPPO a krajowym organem ścigania organ krajowy uprawniony do ustalania właściwości może rozstrzygnąć sprawę, nie zwracając się do Trybunału Sprawiedliwości o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, lecz wydając orzeczenie wiążące dla EPPO; zwraca uwagę, że jest to sprzeczne z duchem rozporządzenia (UE) 2017/1939, które stanowi, że zgodnie z art. 267 TFUE Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do orzekania w trybie prejudycjalnym o wykładni przepisu dotyczącego sporów o właściwość między EPPO a organami krajowymi; uważa, że obecna sytuacja jest niejasna prawnie; zachęca wszystkie państwa członkowskie do ściślejszej współpracy z EPPO; podkreśla, że właściwość Prokuratury

Europejskiej jest wyraźnie określona w art. 22 ust. 1 i 2 oraz w art. 23 rozporządzenia (UE) 2017/1939 oraz że wszystkie państwa członkowskie muszą przestrzegać tego rozporządzenia; zauważa, że gdy państwa członkowskie mają wątpliwości co do właściwości EPPO w konkretnej sprawie, istnieje możliwość skierowania pytania prejudycjalnego do Trybunału Sprawiedliwości na podstawie art. 267 TFUE i art. 42 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1939; apeluje do Komisji, aby w przypadku naruszenia rozporządzenia (UE) 2017/1939 kierowała sprawę do Trybunału Sprawiedliwości; zauważa z zaniepokojeniem, że brak porozumienia co do właściwości może spowodować wstrzymanie postępowania przygotowawczego; wyraża zaniepokojenie potencjalną utratą dowodów w przypadku wstrzymania spraw; wzywa Komisję do zebrania informacji o sprawach dotyczących sporów o właściwość na potrzeby sprawozdania z oceny, które zostanie przedłożone w 2026 r.;

20. przypomina, że trzeba prawidłowo wdrożyć art. 91 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/1939, i podkreśla, że należy uwzględnić szczególne cechy wydatków na wnoszenie i popieranie oskarżeń i na prowadzenie postępowań przygotowawczych, w tym wyjątkowe przypadki wydatków operacyjnych EPPO, o których mowa w tym przepisie; rozumie, że w 2023 r. podpisano pierwszą umowę w sprawie finansowania w ramach projektu pilotażowego dotyczącego zwrotu kosztów, o który wnioskuje się na podstawie art. 91 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/1939, aby pokrywać szczególnie wysokie koszty czynności prowadzonych w ramach postępowania przygotowawczego na szczeblu krajowym w imieniu EPPO; docenia, że odpowiednia płatność została skontrolowana przez Trybunał Obrachunkowy podczas kontroli w 2023 r. oraz uznana za legalną i prawidłową;

Zarządzanie wewnętrzne, wyniki i kontrola wewnętrzna

21. z zadowoleniem zauważa, że w 2023 r. kolegium spotkało się 22 razy i przyjęło 73 decyzje, w tym strategię zwalczania nadużyć finansowych na lata 2023–2025, politykę przeciwko nękaniu i molestowaniu kierowaną do pracowników i członków kolegium i do EDP;

22. przyjmuje do wiadomości, że EPPO kontynuowała prace nad wprowadzeniem systemu monitorowania wzrostu wydajności i oszczędności kosztów, i zauważa, że w 2023 r. rozpoczęła przegląd procesów planowania strategicznego i operacyjnego oraz monitorowania budżetu i działań, a także procesów rekrutacji, aby zwiększyć tempo i zdobyć kompetencje; zwraca uwagę, że – ogólnie – obowiązujące systemy kontroli wewnętrznej są skuteczne;

23. zauważa, że w celu dalszego rozwoju ram poświadczania wiarygodności EPPO audytor wewnętrzny EPPO do spraw nieoperacyjnych (Służba Audytu Wewnętrznego, IAS) zainicjował w

2023 r. ograniczony przegląd podstawowych elementów poświadczania wiarygodności EPPO; uważa, że efektem tego działania, które ma zostać sfinalizowane w 2024 r., będą zalecenia dotyczące zwiększenia zdolności urzędnika zatwierdzającego do wydawania rzetelnych poświadczeń wiarygodności;

24. z zadowoleniem przyjmuje analizę porównawczą, przeprowadzoną przez jednostkę audytu wewnętrznego, polegającą na porównaniu rozmieszczonych zasobów ludzkich EPPO z szeregiem innych podmiotów unijnych i prokuratur krajowych w odniesieniu do znormalizowanego zestawu filarów, który obejmuje wsparcie administracyjne i działania operacyjne; zauważa, że w 2023 r. jednostka audytu wewnętrznego przetestowała środowisko nadzoru wewnętrznego i przeprowadziła pierwszy audyt wewnętrzny w ramach analizy środowiska pracy i kontroli wewnętrznych zdecentralizowanego biura EPPO w Sofii (Bułgaria);

25. ponownie wyraża pogląd, że IAS i jednostka audytu wewnętrznego powinny koordynować swoje działania w celu doradzania EPPO i wspierania jej w ustanawianiu głównych procesów i osiąganiu celów;

26. zauważa, że EPPO rozwinęła własną zdolność zakupową, wynikającą z własnych, specjalnie prowadzonych procesów zamówień rozpoczętych w 2023 r., oraz zarządza własnymi konkretnymi zamówieniami i formularzami zamówień dotyczącymi realizacji istniejących umów ramowych podpisanych w 2023 r.; zauważa, że EPPO nadal równolegle wykorzystuje swoją zdolność zakupową w drodze umów o gwarantowanym poziomie usług z innymi instytucjami, organami i jednostkami organizacyjnymi Unii oraz przez zawieranie umów międzyinstytucjonalnych z różnymi podmiotami rynkowymi;

27. jest świadomy, że w 2023 r. dyrektor administracyjny ustanowił minimalne standardy (kryteria oceny) dla każdej z 17 zasad kontroli wewnętrznej opartych na zintegrowanych ramach kontroli COSO 2013 i ustanowionych w obrębie ram kontroli wewnętrznej EPPO jako elementy składowe systemu kontroli wewnętrznej (ICF) EPPO; zauważa, że z 72 kryteriów zgodności 51 uznano za spełnione, w przypadku 20 z nich niektóre elementy zostały wdrożone, ale pożądany jest dalszy rozwój, a w przypadku tylko jednego kryterium nie odnotowano znaczących postępów we wdrażaniu; docenia, że od czasu przyjęcia ICF przez kolegium w marcu 2021 r. pomyślnie zastosowano 71 % przyjętej oceny ICF, natomiast konieczne są dodatkowe działania, aby w pełni wdrożyć pozostałe 29 %;

28. z zadowoleniem zauważa, że 1 marca 2023 r. przyjęto zaktualizowaną wersję strategii EPPO w zakresie zwalczania nadużyć finansowych na lata 2023–2025, w której określono cele w tej dziedzinie na wszystkich szczeblach organizacji w związku ze specjalnym planem działania będącym częścią środowiska kontroli

wewnętrznej EPPO i podlegającym regularnemu monitorowaniu; docenia coroczny przegląd planu działania dotyczącego strategii zwalczania nadużyć finansowych przeprowadzany przez urzędnika ds. kontroli wewnętrznej EPPO, który przedstawia wyniki tego przeglądu dyrektorowi administracyjnemu;

29. ma świadomość, że zgodnie z przepisami finansowymi EPPO zapewnia ona odpowiedni poziom transakcji finansowych i procedur udzielania zamówień za pośrednictwem kontroli ex post transakcji finansowych (płatności, zobowiązań i nakazów odzyskania środków) oraz postępowań o udzielenie zamówienia w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2023 r.;

30. odnotowuje wzrost liczby zawiadomień o przestępstwie przekazanych EPPO (4 187 w 2023 r. w porównaniu z 3 318 w 2022 r. i 2 832 w 2021 r.), a w rezultacie wzrost liczby wszczętych postępowań przygotowawczych (1 371 w 2023 r. w porównaniu z 865 w 2022 r. i 567 w 2021 r.) oraz szacowanych szkód (19,27 mld EUR w 2023 r. w porównaniu z 14,1 mld EUR w 2022 r. i 5,4 mld EUR w 2021 r.); zauważa, że zgłoszenia od podmiotów prywatnych (2 494, czyli o 29 % więcej niż w 2022 r.) i od organów krajowych (1 562, czyli o 24 % więcej niż w 2022 r.) stanowią największą część otrzymanych danych operacyjnych, ubolewa jednak, że zgłoszeń od innych instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii nadal było bardzo niewiele (108), co sugeruje, że w ich przypadku nie osiągnięto znaczącej poprawy w zakresie wykrywania i zgłaszania; zauważa, że liczba aktów oskarżenia (139 w 2023 r. w porównaniu z 87 w 2022 r. i 5 w 2021 r.) wraz z nakazami zabezpieczenia uzyskanymi przez EPPO (dotyczącymi 1,5 mld EUR w porównaniu z 359,1 mln EUR w 2022 r. i 147 mln EUR w 2021 r.) wskazuje na rosnący poziom skuteczności EPPO;

31. zauważa, że w porównaniu z 2022 r. liczba postępowań przygotowawczych prowadzonych przez EPPO w 2023 r. wzrosła niemal dwukrotnie, do 1 927; pochwala owocną działalność EPPO w 2023 r., obejmującą wniesienie 139 aktów oskarżenia, 339 spraw związanych z VAT i ponad 200 postępowań przygotowawczych w sprawie wdrożenia NextGenerationEU; zauważa ponadto, że EPPO zaczęła stawiać przed sądami krajowymi większą liczbę sprawców nadużyć finansowych w Unii;

32. zauważa, że w 2023 r. 48 spraw zakończyło się wyrokiem skazującym (w porównaniu z 20 sprawami w 2022 r.), a skonfiskowana kwota wyniosła 60 mln EUR (w porównaniu z 2 mln EUR w 2021 r.); podkreśla znaczenie systematycznej sprawozdawczości na temat działań następczych w tych sprawach pod względem przyjętych środków finansowych (konfiskata i odzyskanie), co umożliwi lepsze zrozumienie wpływu działań EPPO; z zadowoleniem przyjmuje działania podjęte przez EPPO i Komisję w celu usprawnienia ich komunikacji i dostosowania jej do potrzeb ewentualnych procedur

administracyjnych dotyczących przyjęcia środków służących przywróceniu budżetu Unii po przestępstwach finansowych; ponawia swój apel do Komisji o wspieranie EPPO w działaniach monitorujących i następczych, tak aby ograniczone zasoby EPPO nie zostały przekierowane z obszaru zadań dotyczącego prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń; zachęca EPPO, by w miarę możliwości i w stosownych przypadkach nawiązywała ściślejszą współpracę z innymi elementami struktury zwalczania nadużyć finansowych Unii, takimi jak Eurojust i Europol, lub korzystała – za pośrednictwem OLAF-u – z usług jednostek koordynujących zwalczanie nadużyć finansowych, ustanowionych w państwach członkowskich, w celu monitorowania wyników prowadzonych przez nią postępowań przygotowawczych;

33. podkreśla zasadniczą rolę odzyskiwania mienia w tworzeniu wiarygodnego środka odstraszającego od przestępczości zorganizowanej; z zadowoleniem przyjmuje udział EPPO w sieciach międzynarodowych z myślą o dalszych postępach w operacjach odzyskiwania mienia; podkreśla, że Komisja powinna zaprosić EPPO do udziału w nowo utworzonej sieci współpracy w zakresie odzyskiwania i konfiskaty mienia; zauważa, że terminowe i skuteczne prowadzenie postępowań przygotowawczych oraz wnoszenie i popieranie oskarżeń w sprawie przestępstw związanych z nadużyciami finansowymi może przynieść znaczne oszczędności dla budżetu Unii i budżetów państw członkowskich;

34. jest zaniepokojony rosnącą liczbą postępowań przygotowawczych prowadzonych przez EPPO w sprawie wdrażania planów odbudowy i zwiększania odporności (KPO) (na koniec 2023 r. prowadzono 233 postępowania w porównaniu z 15 postępowaniami na koniec 2022 r.) oraz szacowanymi szkodami finansowymi, których postępowania te dotyczą (1,86 mld EUR); ze szczególnym zaniepokojeniem odnotowuje, że pomimo dużej liczby postępowań przygotowawczych państwa członkowskie nie mają obecnie obowiązku zgłaszania Komisji spraw dotyczących RRF za pośrednictwem systemu zarządzania nieprawidłowościami; przypomina o obowiązku zgłaszania EPPO wszystkich przypadków nadużyć finansowych dotyczących RRF i zaznacza, że takie przypadki są również istotne z perspektywy środków związanych z systemem wczesnego wykrywania i wykluczania; podkreśla, że obciążenie pracą w EPPO, początkowo niedoszacowane, znacznie wzrosło i przewiduje się, że będzie coraz większe, w szczególności ze względu na rosnącą liczbę spraw związanych z RRF, oraz że analizy sugerują możliwy wykładniczy wzrost liczby przypadków nadużyć finansowych, korupcji, podwójnego finansowania i konfliktu interesów w najbliższych latach; wzywa EPPO do systematycznego analizowania i identyfikowania schematów nadużyć finansowych w państwach członkowskich, w których wykryto wiele przypadków dotyczących RRF, oraz do informowania o tych schematach państw członkowskich, Komisji i Grupy Zadaniowej ds. Odbudowy i

Zwiększania Odporności w celu wzmocnienia środków zapobiegawczych, tak aby ograniczyć ryzyko nadużyć finansowych; wzywa EPPO, Komisję i OLAF do ścisłej współpracy, tak by zminimalizować, na ile to możliwe, wpływ takich nadużyć na budżet Unii, i zagwarantować osiągnięcie celów RRF; ponownie wzywa Komisję, aby zapewniła EPPO odpowiednie wytyczne dotyczące tego, jak wspierać i ułatwiać przyjmowanie środków zaradczych w następstwie niezależnych postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń w związku z nadużyciami finansowymi dotyczącymi RRF, i aby informowała organ budżetowy o dostępnych możliwościach;

35. rozumie, że EPPO zareagowała na apel Parlamentu o lepszy system monitorowania i poprawę działań następczych w związku z postępowaniami przygotowawczymi oraz wnoszeniem i popieraniem oskarżeń, uruchamiając projekt dotyczący cyfrowych narzędzi statystycznych, które umożliwiłyby lepsze wykorzystanie przetwarzanych przez nią danych oraz rozwój zdolności analizy strategicznej w celu identyfikacji schematów nadużyć finansowych; podziela pogląd EPPO, że powodzenie tych starań jest bezpośrednio związane z dostępnymi zasobami, i wzywa Komisję do uwzględnienia tych działań i związanych z nimi kosztów w przyszłych wnioskach dotyczących rozporządzenia (UE) 2017/1939 i środków budżetowych;

36. docenia wysiłki EPPO na rzecz ustalania kluczowych wskaźników efektywności (KPI) zarówno działań operacyjnych, jak i administracyjnych wraz z konkretnymi celami wynikającymi z jej szczególnego modelu działalności; podtrzymuje swoją uwagę, że w przypadku działań operacyjnych należy podawać kwoty zajęte, skonfiskowane i ostatecznie odzyskane na rzecz budżetu Unii, których zabezpieczenie jest ostatecznie powodem istnienia unijnej architektury zwalczania nadużyć finansowych, obejmującej EPPO jako ważny element; rozumie, że monitorowanie i działania następcze, w tym zgłaszanie wyników odzyskiwania, nie wchodzą w zakres kompetencji EPPO i wymagają zasobów i szczególnych prerogatyw, które nie są częścią misji EPPO; zwraca się do Komisji o wsparcie EPPO w określeniu wskaźników związanych z realizacją tego podstawowego zadania, podkreślając, że lepszy system monitorowania oraz więcej danych o dobrym poziomie szczegółowości i zagregowanych w klastry według typologii uchybień, sektora zainteresowania lub obszaru geograficznego mogłyby umożliwić bardziej namacalny wpływ postępowań przygotowawczych prowadzonych przez EPPO i umożliwić identyfikację schematów nadużyć finansowych;

Zasoby ludzkie, równość i dobrostan pracowników

37. obserwuje tendencję wzrostową pod względem liczby pracowników, która zwiększyła się z 58 w 2020 r. do 122 w 2021 r., 217 do końca 2022 r. i 238 do końca 2023 r.; ma świadomość, że w 2023 r. EPPO

zwróciła się do władzy budżetowej o likwidację 20 stanowisk pracowników kontraktowych i utworzenie 20 stanowisk pracowników zatrudnionych na czas określony, na co otrzymała zgodę i co przeprowadziła w tym samym roku, w wyniku czego całkowita liczba pracowników pozostała niezmieniona (248, w tym 171 pracowników zatrudnionych na czas określony, 48 pracowników kontraktowych i 29 oddelegowanych ekspertów krajowych), lecz zmieniono rozkład stanowisk (191 pracowników zatrudnionych na czas określony, 28 pracowników kontraktowych i 29 oddelegowanych ekspertów krajowych); zwraca jednak uwagę, że w związku ze stwierdzonymi pewnymi słabościami w zakresie bezpieczeństwa EPPO wnioskowała w maju 2023 r. o budżet korygujący i dodatkowe stanowiska w celu zwiększenia bezpieczeństwa fizycznego i informacyjnego oraz cyberbezpieczeństwa na poziomie centralnym i zdecentralizowanym oraz że z 21 zidentyfikowanych stanowisk ds. bezpieczeństwa tylko osiem stanowisk (1 AD 9, 4 AD 6 i 3 AST 3) przyznano w listopadzie 2023 r. na dalsze wdrażanie środków bezpieczeństwa, które zakończono w 2024 r.;

38. zwraca uwagę, że w 2023 r. wskaźnik obsadzenia stanowisk w biurze centralnym wynosił 92,97 % – obsadzonych było 238 stanowisk, podczas gdy w budżecie przewidziano 256; zauważa, że ze 140 stanowisk dla EDP pod koniec 2023 r. obsadzonych było 130, a kolejne 10 osób rozpoczęło pracę na początku 2024 r., dzięki czemu wskaźnik obsadzenia stanowisk wyniósł 100 %; zauważa, że EPPO zwiększyła swoją zdolność do przeprowadzania terminowych i przejrzystych procedur rekrutacji – w 2023 r. zakończyła 24 procedury naboru, przyjęła 45 pracowników statutowych i 8 nowych prokuratorów europejskich, a także powołała 35 nowych EDP;

39. zauważa, że do grudnia 2023 r. rotacja pracowników (zatrudnionych na czas określony i kontraktowych) wyniosła 4,62 % [3], a w ciągu roku odnotowano łącznie 11 rezygnacji, głównie uzasadnionych odejściem do innej instytucji (cztery przypadki) i na wyższe stanowiska oferowane w innych instytucjach unijnych (siedem przypadków); zauważa, że główną przyczyną tej rotacji jest specyfika luksemburskiego rynku pracy, który charakteryzuje się bardzo ograniczoną pulą talentów i niewielką ofertą specjalistycznych umiejętności;

40. docenia, że Komisja stara się pozytywnie rozpatrzyć wnioski EPPO o dodatkowe stanowiska; uważa, że perspektywy obciążenia pracą wskazują, iż potrzebne są dalsze zasoby, zwłaszcza z uwagi na zaległości i dodatkowe sprawy związane z RRF oraz oszustwa na dużą skalę związane z VAT, a także zważywszy, że oczekuje się rozwoju funkcji administracyjnych i funkcji centralnego wsparcia

---

[3] Według skonsolidowanego rocznego sprawozdania z działalności za 2023 r. wskaźnik rotacji wyniósł 5,9 % w przypadku pracowników zatrudnionych na czas określony i pracowników kontraktowych.

wraz ze wzrostem liczby pracowników operacyjnych; zwraca uwagę na ryzyko niedoszacowania potrzeb i zdolności; zauważa, że koszt pracowników tymczasowych i zewnętrznych usługodawców pracujących na miejscu w 2023 r. wyniósł 4 235 242 EUR; zachęca Komisję i EPPO do znalezienia trwałego, długoterminowego rozwiązania, które pozwoli na utrzymanie ciągłości, ochronę poufności i zatrzymanie zdobytych kompetencji; docenia, że dodatkowe potrzeby operacyjne EPPO zostały w pełni uwzględnione w jej jednolitym dokumencie programowym na lata 2024–2026 oraz w jej wnioskach budżetowych;

41. z zaniepokojeniem zauważa, że luksemburski rynek pracy jest bardzo konkurencyjny, że warunki finansowe oferowane przez administrację Unii nie są atrakcyjne w porównaniu z rynkiem lokalnym (który podlega różnym indeksacjom wynagrodzeń w ciągu roku) i nie uwzględniają odpowiednio wysokich kosztów utrzymania w Luksemburgu, które stały się jeszcze wyższe ze względu na stopę inflacji i wzrost kosztów mieszkań; zauważa, że EPPO nie może zaoferować swoim pracownikom ścieżki kariery pozwalającej uzyskać status urzędnika unijnego, a zatem jej stanowiska są jeszcze mniej atrakcyjne niż stanowiska w czterech innych instytucjach unijnych działających w Luksemburgu; podkreśla, że skutkuje to albo bardzo ograniczoną liczbą zgłoszeń na wolne stanowiska, albo odrzuceniem przez wybranych kandydatów otrzymanej oferty zatrudnienia ze względu na wysokie koszty utrzymania; wzywa EPPO i Komisję do wdrożenia środków zwiększających atrakcyjność EPPO dla wysoko wykwalifikowanych specjalistów posiadających doświadczenie międzynarodowe, takich jak dodatek mieszkaniowy dla pracowników niższego szczebla zatwierdzony przez władzę budżetową na 2025 r., zgodnie z zaleceniem międzyinstytucjonalnej grupy wysokiego szczebla; odnotowuje nadmierną reprezentację niektórych państw wśród personelu;

42. zwraca uwagę, że na koniec 2023 r. równowaga geograficzna i równowaga płci były ogółem odpowiednio utrzymywane wśród 238 pracowników (137 mężczyzn i 101 kobiet); utrzymuje, że personel odpowiedzialny za rekrutację stale monitoruje dane dotyczące obywatelstwa pracowników EPPO, dążąc do zapewnienia równowagi, zwłaszcza w świetle dysproporcji w liczbach kandydatów z poszczególnych państw, przy czym obywatele Włoch (34), Rumunii (33), Grecji (26) i Belgii (24) są większym stopniu reprezentowani wśród obywateli 26 państw; zachęca EPPO do przyjęcia proaktywnych środków w celu zapewnienia równowagi pod względem obywatelstwa pracowników, która będzie odzwierciedlać różnorodność uczestniczących państw członkowskich; wyraża jednak zaniepokojenie utrzymującą się nierównowagą płci na stanowiskach kierowniczych wyższego szczebla (czterech mężczyzn i jedna kobieta) i apeluje o uwzględnienie tego aspektu w ogólnej strategii różnorodności; apeluje o publikację sprawozdania rocznego, w którym dane byłyby przedstawione w podziale na płeć, obywatelstwo

i kategorię zatrudnienia i w którym przedstawiano by konkretne środki umożliwiające zniwelowanie różnic dotyczących rekrutacji i awansu zawodowego oraz monitorowanie i eliminowanie zakłóceń równowagi;

43. jest świadomy, że decyzję o wdrożeniu strategii na rzecz różnorodności i integracji podjęto w 2023 r., a opracowanie tej strategii ma nastąpić w 2024 r.; zachęca EPPO do przystąpienia do jej przyjęcia i do okresowego przeprowadzania ankiet wśród swoich pracowników poprzez promowanie wzajemnej oceny prowadzonej wspólnie z innymi podmiotami unijnej struktury zwalczania nadużyć finansowych, takimi jak Eurojust, OLAF i Europol; rozumie, że polityka EPPO na rzecz różnorodności i włączenia będzie opierać się na Karcie różnorodności i włączenia sieci agencji UE, przyjętej w marcu 2023 r., oraz uważa, że polityka ta będzie ogólnie wspierać różnorodność, aby uczynić miejsce pracy bardziej atrakcyjnym dla kandydatów o szczególnych potrzebach; ponawia apel do EPPO o niezwłoczne przyjęcie Karty różnorodności i włączenia w świetle wzrostu liczby pracowników w 2023 r.;

44. zauważa, że do końca 2023 r. 341 z 396 pracowników (w porównaniu z 275 z 332 w 2022 r.), w tym pracowników zatrudnionych na czas określony, pracowników kontraktowych, oddelegowanych ekspertów krajowych i EDP, było zaangażowanych w czynności w ramach postępowań przygotowawczych (tj. 86,10 % w porównaniu z 82,83 % w 2022 r. i 86 % w 2021 r.), podczas gdy 55 pracowników (w porównaniu z 57 w 2022 r.) było zaangażowanych w funkcje wsparcia administracyjnego i kontroli;

45. z zadowoleniem przyjmuje mianowanie w 2023 r. 8 nowych prokuratorów europejskich i 35 nowych EDP do EPPO; przypomina, że EPPO może pełnić swoją rolę tylko wtedy, gdy korzysta z pełnej niezależności sądownictwa, która wynika z obiektywnej i opartej na zasługach procedury mianowania; zachęca państwa członkowskie do tego, by przyczyniły się do pełnej niezależności EPPO w tym zakresie;

46. utrzymuje, że mianowanie EDP jest wspólnym obowiązkiem EPPO i państw członkowskich; podkreśla, że procedura mianowania zawsze musi być zgodna z art. 17 rozporządzenia (UE) 2017/1939 i zasadą krajowej autonomii proceduralnej;

47. podkreśla, że należy poszerzyć możliwości rozwoju kariery zawodowej EDP, tak aby przyciągnąć i zatrzymać doświadczonych specjalistów; wzywa do poprawy warunków zatrudnienia, w tym jasnej ścieżki rozwoju kariery oraz standaryzacji systemów zabezpieczenia społecznego i systemów emerytalnych w uczestniczących państwach członkowskich, przy zapewnieniu, aby krajowe rozbieżności w wynagrodzeniach nie zniechęcały wykwalifikowanych kandydatów do ubiegania się o stanowisko;

48. docenia, że w 2023 r. i na początku 2024 r. liczba EDP osiągnęła pierwotnie przewidywaną liczbę 140; z zadowoleniem przyjmuje decyzję o dostosowaniu wynagrodzenia EDP do wynagrodzenia urzędników UE o równoważnym poziomie odpowiedzialności, a nie pozostawiania go na poziomie 80 % wynagrodzenia urzędników UE, jak pierwotnie przewidziano; uważa, że decyzja ta zwiększa atrakcyjność funkcji EDP, torując drogę do rekrutacji bardziej doświadczonych prokuratorów krajowych, których wynagrodzenie krajowe było wyższe niż wynagrodzenie oferowane przez EPPO, a jednocześnie zmniejsza obciążenie administracyjne EPPO związane z wdrożeniem art. 16 ust. 1 warunków zatrudnienia EDP, który to przepis stanowi, że w przypadku całkowitego wynagrodzenia netto niższego niż wynagrodzenie krajowe oferuje się kwotę uzupełniającą w celu zapewnienia, aby wynagrodzenie odpowiadało poprzedniemu poziomowi;

49. podkreśla, że EPPO nie zarządza autonomicznie procesem naboru prokuratorów europejskich i EDP, ponieważ prokuratorzy europejscy są mianowani przez państwa członkowskie, a następnie powoływani przez Radę Europejską, podczas gdy EDP są mianowani przez państwa członkowskie i powoływani przez kolegium; utrzymuje, że liczba wykwalifikowanych kandydatów ubiegających się o stanowisko EDP mogłaby wzrosnąć, a sam proces mógłby być bardziej selektywny dzięki przyjęciu jasnej perspektywy kariery i korzystniejszej dyscypliny administracyjnej w zakresie zabezpieczenia społecznego i ubezpieczenia zdrowotnego; powtarza, że utworzenie specjalnego statusu EDP byłoby zgodne z charakterem ich funkcji sądowniczej i przyczyniłoby się do zwiększenia atrakcyjności tych stanowisk; wzywa Komisję do zaproponowania odpowiednich rozwiązań w przypadku zmiany rozporządzenia (UE) 2017/1939;

50. rozumie, że każde państwo członkowskie jest zobowiązane (na mocy art. 96 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/1939) do wprowadzenia rozwiązań o charakterze ustawodawczym lub administracyjnym w celu utrzymania ubezpieczenia i ochrony ubezpieczeniowej EDP, w tym składek na odpowiednie krajowe systemy zabezpieczenia społecznego, emerytalne i ubezpieczeniowe, ale niektóre państwa członkowskie nie wywiązały się jeszcze w pełni z tego obowiązku; w związku z tym wzywa Komisję, aby podczas przeglądu rozporządzenia (UE) 2017/1939 zaproponowała skuteczne rozwiązanie problemu luki w zabezpieczeniu społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnym EDP;

51. odnotowuje, że do 2023 r. do Trybunału Sprawiedliwości wpłynęło pięć skarg dotyczących mianowania EDP, z których trzy zostały zamknięte (oddalone lub wycofane), a jedna została oddalona, ale obecnie przed Trybunałem Sprawiedliwości toczy się postępowanie odwoławcze, a ostatnia skarga o stwierdzenie nieważności decyzji kolegium odrzucającej nominację na EDP osoby wyznaczonej przez

państwo członkowskie została przyjęta w lipcu 2024 r. ze względu na brak wystarczającego uzasadnienia w decyzji kolegium i trwa analiza sposobu, w jaki ma nastąpić unieważnienie; zauważa, że do Sądu nie wpłynęły nowe skargi dotyczące nominacji do EPPO;

52. zauważa, że w 2023 r. uruchomiono strategię EPPO w zakresie uczenia się i rozwoju, której celem jest promowanie kultury kształcenia ciągłego oraz ułatwianie ciągłej oceny i dostosowywania zmieniających się potrzeb edukacyjnych pracowników, wraz z pilotażową analizą tych potrzeb;

53. zauważa, w odniesieniu do środków i polityk mających na celu ochronę fizycznego i psychicznego dobrostanu pracowników, że w 2023 r. wszystkie środki były przedmiotem przeglądu i konsultacji ze wszystkimi zaangażowanymi zainteresowanymi stronami (komitetem pracowniczym, ogółem pracowników i kierownictwem), aby znaleźć równowagę między oczekiwaniami a rzeczywistością EPPO jako rozwijającej się i szybko zmieniającej się organizacji; zauważa, że EPPO stosuje system elastycznego czasu pracy i standardowy system pracy z domu, który przewiduje jeden dzień telepracy w tygodniu jako podstawę i maksymalnie trzy dni w tygodniu, a także przedłużenia akceptowane ze względu na poważne ograniczenia zdrowotne lub rodzinne; zauważa, że obecne ramy obejmują również 10 dni pracy poza miejscem zatrudnienia w danym roku, do wykorzystania bez powiązania z innymi dniami urlopu; uważa, że obecne warunki pracy w EPPO umożliwiają pracownikom korzystanie z rozwiązań cyfrowych dzięki zapewnieniu dobrego poziomu autonomii w zarządzaniu modelami pracy, ułatwianiu godzenia życia prywatnego i zawodowego oraz promowaniu morale i ducha zespołu; z zadowoleniem przyjmuje trwające prace nad polityką na rzecz dobrostanu, która będzie zawierać sekcję poświęconą dobrostanowi pracowników korzystających z telepracy;

54. podkreśla, że zgodnie z sugestią Parlamentu w drugiej połowie 2023 r. odbyły się otwarte konsultacje w sprawie elastycznej organizacji pracy, a decyzje przyjęte w 2021 i 2022 r. poddano przeglądowi ex post; zauważa, że w grudniu 2023 r. dyrektor administracyjny wprowadził aktualizacje przepisów z uwzględnieniem uwag wszystkich zainteresowanych stron; zauważa, że zmiany obejmowały rozszerzenie pojęcia „miejsca telepracy” (z 2 do 2,5 godziny odległości/promienia odległości od biura centralnego EPPO) oraz wprowadzenie hybrydowych ustaleń dotyczących pracy dla pracowników tymczasowych; zauważa, że w drodze decyzji kolegium nie przyjęto dalszych zmian, biorąc pod uwagę, że decyzjami dyrektora administracyjnego wdrożono już wnioski z konsultacji z pracownikami;

55. zauważa, że w odpowiedzi na apele Parlamentu w pierwszym kwartale 2025 r. planowane jest badanie satysfakcji (zaangażowania) pracowników; rozumie, że komitet pracowniczy EPPO przeprowadził

również ankietę dotyczącą priorytetów pracowników, i zachęca do bardziej intensywnego dialogu w celu poprawy warunków pracy i życia;

56. z zadowoleniem odnotowuje, że nie zgłoszono żadnego przypadku wypalenia zawodowego lub molestowania, a liczba długoterminowych zwolnień lekarskich jest bardzo niewielka; z zadowoleniem odnotowuje, że EPPO jest świadoma spoczywającego na niej obowiązku zapewnienia profilaktyki i ochrony zdrowia i dobrostanu pracowników, a także praktyk monitorowania mających na celu uzyskanie zrozumienia tych czynników, z uwzględnieniem niewykorzystanego urlopu corocznego, przenoszenia urlopu corocznego oraz nieobecności, liczby pracowników przebywających na długoterminowym zwolnieniu lekarskim i czasu trwania nieobecności; przypomina o wadze ustanowienia jasnej i ustrukturyzowanej procedury zgłaszania przypadków molestowania przez Europejskiego Prokuratora Generalnego i prokuratorów europejskich, a także udostępnienie jej wszystkim pracownikom;

57. zauważa, że na początku 2023 r. centralne biuro EPPO przeprowadziło pilotażowy program staży, a sektor usług prawnych EPPO przyjął dwóch stażystów, zaś w marcu i wrześniu 2023 r. kolejne dwie osoby przyjęto na płatne pięciomiesięczne staże na miejscu; zauważa, że na podstawie pozytywnych wniosków z projektu pilotażowego opracowano politykę staży, która została zatwierdzona w 2024 r., a następnie w tym samym roku odbył się pierwszy cykl faktycznych staży; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę nawiązania eksperymentalnych stosunków z lokalnym uniwersytetem i – jeśli zakończy się ona powodzeniem – apeluje o jej rozszerzenie na kolejne uniwersytety w całej UE, ponieważ mogłoby to zaoferować interesujące perspektywy dalszego rozwoju programów wczesnego wspierania talentów na rzecz różnorodności; podkreśla, że wysokie koszty życia w Luksemburgu stanowią istotną przeszkodę dla potencjalnych stażystów; podkreśla, że staże powinny być płatne zgodnie z rezolucją Parlamentu Europejskiego z 14 czerwca 2023 r. zawierającej zalecenia dla Komisji dotyczące wysokiej jakości staży w Unii (2020/2005(INL)), w której Parlament apelował, by wszystkie staże w Unii były płatne;

58. z zadowoleniem przyjmuje intensywną działalność komitetu pracowniczego, ostateczne przyjęcie jego regulaminu wewnętrznego, zainicjowanie pierwszego dnia otwartego komitetu pracowniczego, rozpoczęcie pierwszej ankiety pracowniczej obejmującej całą EPPO, udział jej przedstawicieli w procedurach naboru, przegląd z mocą wsteczną wszystkich ogólnych przepisów wykonawczych przyjętych przez EPPO przed ustanowieniem komitetu pracowniczego, przedstawienie uwag na temat reorganizacji wewnętrznej, czasu pracy i pracy hybrydowej, przepisów wykonawczych i poprawy warunków pracy;

59. rozumie, że EPPO czyni postępy w pracach nad planem ciągłości działania, który jest zawarty w unijnych standardach zarządzania administracją, i wzywa EPPO do przyjęcia go bez dalszej zwłoki;

Ramy etyczne i przejrzystość

60. rozumie, że ramy etyczne EPPO są budowane stopniowo; zauważa, że podstawowe wartości tych ram etycznych są jasno określone w kodeksach postępowania, które określają standardy zachowania oczekiwane od pracowników na wszystkich szczeblach; zauważa również, że ramy etyczne zależą od kodeksu dobrego postępowania administracyjnego EPPO, strategii zwalczania nadużyć finansowych i programu szkoleniowego w zakresie etyki, który obejmuje nękanie, sygnalizowanie nieprawidłowości, zapobieganie konfliktom interesów i inne kwestie etyczne; ubolewa, że pracownicy EPPO nie są zobowiązani do uczestnictwa w tym programie szkoleniowym, co zapewniłoby spójne rozumienie i stosowanie kodeksu postępowania EPPO; wzywa EPPO do zaradzenia tej sytuacji;

61. odnotowuje zaangażowanie EPPO w działania podnoszące świadomość pracowników w dziedzinie ram etycznych i powiązanych kwestii; zachęca EPPO do wprowadzenia takiego obowiązkowego szkolenia dla przejmujących obowiązki prokuratorów europejskich i EDP; uważa, że należy zintensyfikować dialog wewnętrzny;

62. odnotowuje, że w 2023 r. nie stwierdzono przypadków konfliktu interesów; jest świadomy, że utworzono specjalne formularze deklaracji konfliktu interesów i obowiązują zasady dotyczące konfliktu interesów w odniesieniu do członków kolegium, EDP, pracowników jednostek operacyjnych i osób na innych newralgicznych stanowiskach; z zadowoleniem przyjmuje trwające opracowywanie ustrukturyzowanej polityki w zakresie konfliktu interesów i wzywa EPPO do jej ostatecznego przyjęcia; apeluje o prowadzenie obowiązkowych corocznych szkoleń przypominających w zakresie etyki i uczciwości dla wszystkich pracowników EPPO;

63. wzywa EPPO do wzmocnienia wewnętrznych ram uczciwości poprzez wprowadzenie obowiązku podawania do wiadomości publicznej wszystkich interesów finansowych i działań zewnętrznych urzędników wyższego szczebla, w tym członków kolegium; wzywa do przeprowadzania okresowego audytu tych ujawnionych informacji w celu zidentyfikowania i ograniczenia potencjalnego ryzyka bezprawnego nacisku;

64. rozumie, że EPPO dąży do zapobiegania efektowi „drzwi obrotowych”, w szczególności przez popieranie ścisłego stosowania przepisów regulaminu pracowniczego, które są określone we wszystkich umowach EPPO, w tym w formularzach rozwiązania umowy o pracę stosowanych *ad hoc*, w których określa się obowiązki mające zastosowanie po zakończeniu zatrudnienia; z zadowoleniem

odnosi się w tym względzie do przyjęcia w 2023 r. wytycznych dla pracowników EPPO dotyczących działań i zadań zewnętrznych, które to wytyczne mają zastosowanie do działań uważanych za niezwiązane z hobby lub zajęciami rekreacyjnymi, wykraczających poza kompetencje EPPO;

65. wzywa do wprowadzenia solidniejszej polityki dotyczącej efektu „drzwi obrotowych”, w tym wydłużonego okresu karencji wynoszącego co najmniej dwa lata dla wyższych urzędników EPPO, zanim będą oni mogli podjąć zatrudnienie w sektorze prywatnym związane z dochodzeniami EPPO; zwraca się do EPPO o przeprowadzenie corocznego przeglądu zgodności z tymi ograniczeniami po okresie zatrudnienia;

66. wzywa EPPO do przyjęcia specjalnej procedury sygnalizowania nieprawidłowości i przeciwdziałania działaniom odwetowym w celu włączenia przepisów wykonawczych do regulaminu pracowniczego przyjętego przez kolegium (decyzja kolegium 2021/077 ustanawiająca wytyczne dotyczące sygnalizowania nieprawidłowości mające zastosowanie w EPPO) oraz uzupełnienia art. 45 ust. 12 regulaminu finansowego EPPO (ustanawiającego działania, które należy podjąć w danych okolicznościach), tak aby zapewnić bezpieczne i chronione miejsce pracy; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę intensyfikacji komunikacji wewnętrznej na temat pierwszej sieci zaufanych doradców oraz przepisów dotyczących przeciwdziałania nękaniu, a także przekazanie wszystkim krajowym asystentom prokuratorów delegowanych do Prokuratury Europejskiej (NEDPA) informacji na temat mechanizmu sygnalizowania nieprawidłowości w związku z naruszeniami mandatu EPPO;

Cyfryzacja, cyberbezpieczeństwo i ochrona danych

67. ubolewa nad sytuacją EPPO w zakresie jej autonomii informatycznej, na którą negatywny wpływ ma decyzja Dyrekcji Generalnej ds. Usług Cyfrowych Komisji Europejskiej („DG ds. Usług Cyfrowych”, dawniej DIGIT) o zaprzestaniu świadczenia usług związanych z cyfrowym miejscem pracy; zwraca uwagę, że autonomia informatyczna EPPO wymaga dodatkowych zasobów ludzkich i finansowych, których jak dotąd nie przyznano z powodu ograniczeń wynikających z ogólnych dostępnych zasobów budżetowych w odnośnych liniach budżetowych; ubolewa, że ze względu na ryzyko dla swojej działalności operacyjnej EPPO musiała ustanowić własne zdolności w zakresie usług cyfrowych, aby pomieścić dodatkowe zasoby ludzkie, które przyznano jej w związku z udziałem Polski i Szwecji;

68. zauważa, że początkowe podejście EPPO polegało na priorytetowym traktowaniu zasobów w zakresie tworzenia i funkcjonowania podstawowych usług cyfrowych związanych z jej działalnością operacyjną, takich jak zautomatyzowany system zarządzania sprawami, a jednocześnie przyznaje, że usługi cyfrowe EPPO, które

co najmniej częściowo różnią się od usług Komisji, wymagałyby w perspektywie średnioterminowej podejścia dostosowanego do potrzeb; zauważa, że przerwanie świadczenia usług przez Komisję ma miejsce w kluczowej fazie stabilizacji ustanowienia EPPO;

69. rozumie, że w 2023 r. jednostka EPPO ds. IT, bezpieczeństwa i obsługi administracyjnej kontynuowała wdrażanie dwóch głównych programów: programu autonomii informatycznej w celu zaoferowania pełnego katalogu administracyjnych usług informatycznych w pełni zarządzanych wewnętrznie oraz programu dotyczącego systemu zarządzania sprawami EPPO, aby dalej rozwijać cyfryzację organizacji w jej głównym obszarze działalności; odnotowuje, że w 2023 r. EPPO kontynuowała przygotowania do stopniowego przejścia z cyfrowego miejsca pracy zapewnianego przez DG ds. Usług Cyfrowych na rozwiązanie należące do EPPO i przez nią obsługiwane; ma świadomość, że władza budżetowa nie przyznała zasobów potrzebnych do wdrożenia tej zmiany, choć zostały uwzględnione we wniosku budżetowym EPPO na 2023 r.; zauważa, że po zapowiedzi DG ds. Usług Cyfrowych EPPO rozpoczęła negocjacje w celu znalezienia rozwiązania, lecz jeszcze go nie osiągnięto;

70. docenia, że Komisja tymczasowo przedłużyła świadczenie usług informatycznych do czerwca 2025 r., ale utrzymuje, że outsourcing tych usług jest nieoptymalnym rozwiązaniem w obecnej sytuacji; rozumie, że nie tylko argumenty związane z bezpieczeństwem i poufnością, lecz także aspekty czysto finansowe sugerują ponowne rozważenie decyzji, ponieważ outsourcing wydaje się znacznie bardziej kosztowny niż rozwiązanie wewnętrzne, a przyjęciem takiego rozwiązania po zaprzestaniu świadczenia usług przez DG ds. Usług Cyfrowych zarządzałaby EPPO; podkreśla, że z uwagi na złożone aspekty administracyjne, brak doświadczenia EPPO i zdecentralizowaną konfigurację EPPO, obejmującą EDP i NEDPA w szeregu lokalizacji w całej Unii, wdrożenie preferowanego rozwiązania wewnętrznego wymaga bardziej adekwatnego budżetu i długiego okresu przejściowego;

71. ponownie wzywa DG ds. Usług Cyfrowych do nieprzerywania obsługi EPPO, dopóki nie będzie ona miała własnego niezawodnego systemu informatycznego; uważa, że ma to zasadnicze znaczenie dla uniknięcia utraty danych i utrzymania pełnej zdolności operacyjnej EPPO w okresie przejścia między dostawcami usług informatycznych; utrzymuje, że należy zapewnić jasną komunikację i koordynację operacyjną w odniesieniu do przejścia, obejmującą najwyższe szczeble decyzyjne Komisji i EPPO; zwraca się do Komisji i EPPO o uzgodnienie stopniowego przekazywania kompetencji w celu zapewnienia płynnego i ciągłego przejścia w okresie po przedłużeniu świadczenia usług, który może zostać przedłużony poza czerwiec 2025 r.;

72. zauważa, że wnioski EPPO o dodatkowe stałe stanowiska umożliwiające zlikwidowanie luki, która wynika z zaprzestania świadczenia usług przez DG ds. Usług Cyfrowych, zostały odrzucone w styczniu 2023 r., kiedy to EPPO wystąpiła z wnioskiem o 45 stanowisk w planie zatrudnienia, a pod koniec lutego 2024 r. odrzucono również wniosek o budżet korygujący na 2024 r. w wysokości 2,98 mln EUR oraz o 37 stanowisk w planie zatrudnienia; zauważa, że rozwiązanie polegające na zatrudnianiu wykonawców pracujących na miejscu mogłoby być częścią tymczasowego rozwiązania problemu zaprzestania świadczenia usług przez DG ds. Usług Cyfrowych, ale chociaż podejście to zapewniałoby natychmiastową ciągłość operacyjną, nie powinno być postrzegane jako ostateczne rozwiązanie dla EPPO, biorąc pod uwagę niezwykle wrażliwy charakter jej działalności oraz potrzebę zapewnienia ciągłości i niezawodności jej usług cyfrowych, a także najwyższego poziomu bezpieczeństwa jej infrastruktury informatycznej, systemów i sprzętu; podziela pogląd, że odrzucenie wniosków budżetowych EPPO wskazuje na różnice w ocenie problemu, co ma niekorzystny wpływ na działalność operacyjną EPPO i stanowi dla Unii potencjalne ryzyko utraty reputacji, jeżeli doprowadzi do osłabienia zdolności operacyjnej EPPO;

73. rozumie, że każdy EDP musi korzystać z krajowego systemu zarządzania sprawami i systemu EPPO, które są różnymi bazami danych podlegającymi różnym prawom dostępu; uważa, że taka sytuacja zwiększa codzienną złożoność zarządzania danymi; jest również świadomy, że aby umożliwić przetwarzanie i wymianę informacji między centralnymi służbami EDP i EPPO, EDP muszą zdigitalizować wszystkie akta spraw przy użyciu krajowych narzędzi cyfrowych i zgodnie z prawem krajowym; w związku z tym docenia formalne utworzenie statusu NEDPA w oficjalnym schemacie organizacyjnym, który to status umożliwia przyznanie NEDPA (pracownikom biura krajowego) dostępu bezpośrednio do systemu zarządzania sprawami EPPO, co zdejmuje z EDP zadania administracyjne i tworzy podstawy dla większej dokładności i spójności danych dotyczących spraw między dwoma systemami zarządzania sprawami; uważa, że drogę do integracji systemu zarządzania sprawami EPPO z systemami krajowymi ułatwiłaby odpowiednia zmiana przepisów oraz że kroki te zwiększyłyby skuteczność postępowań przygotowawczych prowadzonych przez EPPO; zauważa jednak, że taka integracja może być przede wszystkim kwestią kompatybilnych rozwiązań technologicznych stosowanych w poszczególnych państwach członkowskich i związanych z faktycznym poziomem cyfryzacji postępowań sądowych w tych państwach członkowskich; zauważa, że ciężar nieodłącznych kosztów jest obecnie dzielony, przy czym z budżetu krajowego pokrywane są koszty sprzętu potrzebnego do interakcji z krajowymi systemami zarządzania sprawami, a z budżetu EPPO – koszty sprzętu i utworzenia cyfrowego środowiska pracy, zabezpieczonego zgodnie z tym samym standardem co personel biura centralnego EPPO, które

to koszty uznaje się za część kosztów komunikacji operacyjnej przewidzianych w rozporządzeniu (UE) 2017/1939;

74. rozumie, że interoperacyjność ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia skutecznej wymiany danych i współpracy oraz że w kontekście przyjęcia minimalnych wspólnych umów o wymianie danych i wdrożenia narzędzi interoperacyjności sądowej projekt przypadków użycia e-CODEX EPPO, zainicjowany w 2023 r., obejmował szereg warsztatów z konsorcjum e-CODEX służących dostosowaniu wymogów technicznych i funkcjonalnych; ubolewa, że po kilku warsztatach z konsorcjum e-CODEX projekt został wstrzymany, aby umożliwić przejście do nowego menedżera programu e-CODEX, eu-LISA, oraz z powodu braku zasobów EPPO dysponujących wiedzą fachową w tej dziedzinie; wzywa Komisję do ułatwienia dalszych postępów w realizacji projektu oraz do uwzględnienia tych działań w szacunkach potrzeb budżetowych EPPO;

75. ma świadomość zwiększonego zagrożenia dla integralności strukturalnej systemu informatycznego EPPO wynikającego z agresywnej przestępczości zorganizowanej, która jest zwalczana przez EPPO, i skutkującego potrzebą zwiększenia bezpieczeństwa fizycznego i cyfrowego; zauważa, że w 2023 r. EPPO skupiła się na poprawie zarządzania bezpieczeństwem; docenia decyzję EPPO o utworzeniu specjalnej jednostki zajmującej się cyberbezpieczeństwem i bezpieczeństwem fizycznym; zauważa, że EPPO przygotowała ramy obejmujące nowe procesy, role i obowiązki oraz polityki służące zwiększeniu bezpieczeństwa systemów cyfrowych wykorzystywanych do przetwarzania danych operacyjnych i administracyjnych; rozumie, że przeprowadzono szereg ocen ryzyka w celu zbadania ram bezpieczeństwa systemów cyfrowych, z których to ocen wynikało, że należy wdrożyć dodatkowe środki techniczne i zarządcze, aby poprawić środowisko bezpieczeństwa EPPO; zauważa, że ramy polityki poprawiono w związku z tymi okolicznościami, przy czym w 2023 r. zaproponowano strategię bezpieczeństwa i globalną politykę bezpieczeństwa informacji, które to instrumenty następnie formalnie zatwierdzono i przyjęto w 2024 r.;

76. zauważa, że EPPO zakończyła w 2023 r. tworzenie punktów kontaktowych ds. bezpieczeństwa we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich, aby zacieśnić współpracę w kwestiach bezpieczeństwa pracowników i biur EPPO znajdujących się w tych państwach; z zadowoleniem przyjmuje umowę o gwarantowanym poziomie usług zawartą z CERT-UE, która zapewnia wsparcie i monitorowanie określonych usług związanych z reagowaniem na incydenty; podkreśla, że wdrożony system oceny ryzyka i zgłaszania incydentów jest dobrze zorganizowany, a szkolenia prowadzone są skutecznie; docenia zewnętrzną ocenę przeprowadzoną pod kątem bezpieczeństwa fizycznego, której wyniki przełożyły się na plan poprawy sytuacji w państwie przyjmującym;

77. pochwala znaczne postępy poczynione w 2023 r. w kierunku utworzenia rezerwowego centrum danych i wdrożenia powiązanego scenariusza przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej; z uznaniem odnosi się w tym względzie do rozwijania przez EPPO własnego ekosystemu zarządzania sprawami, którego wszystkie elementy obsługiwane są w centrum danych EPPO i zarządzane przez personel EPPO, co gwarantuje EPPO kontrolę, zatrzymywanie i własność systemów i przetwarzanych danych;

78. uznaje, że EPPO potrzebuje nowoczesnego sprzętu i systemów informatycznych, aby poradzić sobie z coraz bardziej skomplikowanymi przestępstwami, które często obejmują elementy i metody cyfrowe; podkreśla również pilną potrzebę opracowania solidnych ram cyberbezpieczeństwa, biorąc pod uwagę rosnące ryzyko stwarzane przez wysoce zaawansowane technologicznie siatki przestępcze i potencjalne obce ingerencje w wyniku cyberataków; popiera wniosek EPPO o przydzielenie zasobów na ochronę jej cyberbezpieczeństwa i wzywa do szybkiego wdrożenia solidnej strategii cyberbezpieczeństwa w celu ochrony działalności EPPO i integralności danych;

79. podkreśla, że charakter działalności EPPO wiąże się z potrzebą szczególnego nadzoru i poświęcenia szczególnej uwagi ochronie danych osobowych; uważa, że powinien mieć miejsce ciągły dialog między EPPO i EIOD, tak by zapewnić użyteczność danych na potrzeby postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń, a jednocześnie poszanowanie ochrony danych osobowych; rozumie, że wymogi dotyczące ochrony danych podczas przetwarzania wynikają z rozporządzenia (UE) 2017/1939 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 [4] oraz że wymogi te są uzupełniane i wdrażane decyzjami kolegium, przyjętymi po konsultacji z EIOD; docenia decyzję o wprowadzeniu obowiązkowych szkoleń dla wszystkich pracowników, w tym specjalnego szkolenia dotyczącego ochrony danych niezbędnego do uzyskania dostępu do systemu zarządzania sprawami EPPO;

Budynki i ochrona

80. zauważa, że dzięki umowie najmu, na podstawie której władze Luksemburga udostępniają bez czynszu budynek, w którym obecnie mieści się siedziba EPPO (budynek TOB), koszty są ograniczone do opłaty za usługi w wysokości 716 724 EUR rocznie; zauważa, że w 2023 r. tym samym władzom Luksemburga zapłacono 248 103 EUR

---

[4] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

za instalacje bezpieczeństwa na dwóch dodatkowych piętrach (dziewiątym i dziesiątym) udostępnionych EPPO w pierwszym kwartale 2023 r.;

81. z zadowoleniem przyjmuje, w odniesieniu do bezpieczeństwa fizycznego, przydział – wraz z budżetem korygującym na 2023 r. i budżetem na 2024 r. – zasobów niezbędnych do zapewnienia proporcjonalnej zdolności do świadczenia ulepszonych usług w zakresie bezpieczeństwa (21 dodatkowych stanowisk służących zwiększeniu zdolności w zakresie bezpieczeństwa) oraz starania EPPO na rzecz ciągłego doskonalenia procesów bezpieczeństwa fizycznego i dostosowywania ich efektywności; twierdzi, że prawidłowe funkcjonowanie EPPO oznacza, iż prokuratorzy i pracownicy muszą być chronieni, aby mogli w pełni realizować swoją misję, bez gróźb, wpływów lub nacisków;

Środowisko i zrównoważony rozwój

82. uważa, że władze Luksemburga zapewniające siedzibę EPPO powinny rozważyć jej zrównoważoność i efektywność energetyczną; wzywa EPPO do zaangażowania się w dyskusje z władzami Luksemburga w celu zbadania konkretnych działań na rzecz poprawy śladu środowiskowego jej obiektów, w tym instalacji odnawialnych źródeł energii, takich jak panele słoneczne, wprowadzenia środków kompensacji emisji CO_2 oraz wdrożenia systemu ekozarządzania i audytu na potrzeby oceny efektywności środowiskowej organizacji, sprawozdawczości w tym zakresie, zwiększenia tej efektywności i oszczędzania energii; wzywa Komisję, by ułatwiła dialog między EPPO a władzami lokalnymi będącymi gospodarzem, tak aby zapewnić optymalne wykorzystanie zasobów i dostosowanie działań EPPO do zrównoważonego rozwoju Unii;

83. zauważa, że biuro centralne EPPO jest zintegrowane z luksemburską siecią bezpłatnego transportu publicznego, dzięki czemu można do niego łatwo dotrzeć środkami komunikacji o niskim wpływie na środowisko, bez ponoszenia kosztów przez pracowników i gości, a podziemny parking biura centralnego zapewnia wydzieloną strefę do parkowania rowerów; rozumie, że trwają rozmowy dotyczące instalacji stacji ładowania pojazdów elektrycznych na tym samym parkingu podziemnym;

Współpraca międzyinstytucjonalna

84. utrzymuje, że rola EPPO jako głównego elementu operacyjnego unijnej struktury zwalczania nadużyć finansowych może być skutecznie odgrywana jedynie przy intensywnej współpracy i wsparciu ze strony jej partnerów i zainteresowanych stron; przypomina, że EPPO może pełnić swoją rolę tylko wtedy, gdy korzysta z pełnej niezależności w ramach wymiaru sprawiedliwości; zachęca państwa członkowskie, aby przyczyniały się do pełnej

niezależności EPPO w tym zakresie, i zachęca EPPO, aby kontynuowała wysiłki w zakresie komunikacji i koordynacji z partnerami, których działania zostały zaplanowane jako wzajemne i komplementarne;

85. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy podjęte przez OLAF i EPPO w celu zintensyfikowania i usprawnienia współpracy operacyjnej oraz dzielenia się wiedzą między zaangażowanymi podmiotami; docenia pierwszą konferencję międzynarodową umożliwiającą wymianę poglądów między prokuratorami EPPO a urzędnikami OLAF-u prowadzącymi dochodzenia, której był gospodarzem w 2024 r.; podkreśla, że przegląd ram regulacyjnych OLAF-u i EPPO stanowi okazję do ponownego rozważenia wielu aspektów ich współpracy w świetle doświadczeń zdobytych w pierwszych latach działalności operacyjnej EPPO oraz ze szczególnym uwzględnieniem wszczynania uzupełniających dochodzeń OLAF-u i postępowań administracyjnych wspierających EPPO, a także zwiększonej roli OLAF-u w wykrywaniu nadużyć i zgłaszaniu ich do EPPO z myślą o odzyskaniu kwot szkody dla budżetu Unii; uważa, że dialog i współpraca w ramach struktury zwalczania nadużyć finansowych mogą być bardziej skuteczne dzięki ustanowieniu regularnego międzyinstytucjonalnego forum w celu optymalizacji wydajności i skuteczności dostępnych zasobów w działaniu;

86. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy podjęte przez OLAF i EPPO w celu pogłębienia dialogu operacyjnego i poprawy koordynacji; podkreśla znaczenie pełnej i skutecznej wymiany danych między EPPO, OLAF-em, Eurojustem i Europolem, tak aby zapewnić sprawną współpracę w walce z oszustwami transgranicznymi; apeluje o utworzenie wspólnej grupy roboczej w celu nadzorowania integracji danych i skuteczności zarządzania sprawami wśród tych organów;

87. zachęca do dalszej i wzmocnionej współpracy między EPPO a OLAF-em, zgodnie z ich odpowiednimi przepisami oraz z zobowiązaniem OLAF-u do zgłaszania EPPO bez zbędnej zwłoki podejrzeń o przestępcze, tak aby umożliwić jej zwalczanie nadużyć finansowych, korupcji i przestępstw finansowych naruszających interesy finansowe Unii; popiera dalszy rozwój wspólnych inicjatyw, wymiany informacji i skoordynowanych działań między EPPO a OLAF-em, ponieważ taka współpraca ma zasadnicze znaczenie dla wzmocnienia ochrony interesów finansowych Unii, dla zaostrzenia walki Unii z przestępstwami finansowymi oraz dla zapewnienia skutecznego i efektywnego wykorzystania zasobów Unii.

88. docenia, że w 2023 r. EPPO i Trybunał Obrachunkowy ściśle współpracowały, dzięki czemu terminowo przekazywano informacje na temat podejrzeń przestępstw wchodzących w zakres kompetencji EPPO;

89. oczekuje, że grupa robocza utworzona przy Komisji oraz posiedzenia

dotyczące wdrożenia porozumienia roboczego między Komisją i EPPO posłużą dopilnowaniu, by powiadomienia przekazywane przez EPPO do celów administracyjnego odzyskiwania środków, jak przewidziano w art. 103 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1939, należycie i skutecznie umożliwiały Komisji maksymalizację odzyskiwania środków do budżetu Unii, przy jednoczesnym zachowaniu poufności i właściwym prowadzeniu czynności w ramach postępowań przygotowawczych; podkreśla, że w tym konkretnym względzie żadna ze stron nie przekazała jeszcze informacji zwrotnych, co uniemożliwia prawodawcom uzyskanie pełnego zrozumienia podstawowych kwestii, w tym konkretnych kwot odzyskiwanych rocznie od państw członkowskich przez Komisję w przypadkach szkody dla budżetu Unii; podkreśla, że odzyskiwanie środków przez organy krajowe pozostaje w gestii Komisji, jak wspomniano w piśmie określającym zadania komisarza ds. budżetu i administracji publicznej oraz zwalczania nadużyć finansowych, podczas gdy EPPO nie posiada mandatu, by monitorować odzyskiwanie środków; wzywa państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy i informowania o ostatecznych konfiskatach zarówno Komisji, jak i EPPO; apeluje o przeprowadzenie przeglądu odpowiednich przepisów w celu wyjaśnienia roli EPPO w procesie odzyskiwania środków; wzywa EPPO i Komisję do przyjęcia uzgodnionej formy składania sprawozdań Parlamentowi; rozumie, że może to wymagać odpowiedniego rozwoju systemu zarządzania sprawami EPPO, i zwraca się do Komisji o priorytetowe potraktowanie przydziału zasobów dla EPPO w celu zaspokojenia tej potrzeby;

90. z zadowoleniem przyjmuje wzmocnioną współpracę z Europolem; zauważa, że program ODIN (Operational Digital Infrastructure Network – sieć operacyjnej infrastruktury cyfrowej) umożliwiłby pełne wykorzystanie ilości danych zgromadzonych przez EPPO w toku postępowań przygotowawczych (ponad 1 000 terabajtów, a ilość ta wciąż rośnie); zauważa, że w tych ramach EPPO zidentyfikowała możliwe przestępstwa wykraczające poza jej kompetencje, w tym: przestępczość zorganizowaną, nielegalny obrót środkami odurzającymi, nielegalną produkcję papierosów, oszustwa inwestycyjne, nielegalny hazard i prostytucję (przestępstwa nieobjęte dyrektywą PIF) i inne, co doprowadziło do przekazania szeregu akt jako kluczowych dowodów w toczących się postępowaniach krajowych, oraz że prokuratury krajowe wszczęły 28 nowych spraw w celu dalszego zbadania tych przestępstw nieobjętych dyrektywą PIF, które nie wchodzą w zakres kompetencji EPPO; rozumie jednak, że w przypadku tej i innych analiz współpraca z Europolem napotyka ograniczenia wynikające z krajowego prawa karnego procesowego i dostępności posiadanych danych EPPO; podkreśla, że należy wspierać kompetencje przyznane EPPO w zakresie prowadzenia dochodzeń w sprawie przestępczości zorganizowanej i prania pieniędzy, jeżeli są one związane z nadużyciami finansowymi naruszającymi interesy finansowe Unii, za pomocą odpowiednich

zasobów i skutecznej współpracy z Europolem; uważa, że chociaż należy jeszcze bardziej zacieśnić współpracę z Europolem, nie może ona w pełni zastąpić opracowania wewnętrznej platformy analitycznej EPPO, która pozostaje kluczowa dla szybkiej interpretacji danych zebranych podczas postępowań przygotowawczych i ustalania strategii operacyjnych w sprawach transgranicznych wymagających dostępu do całego systemu zarządzania sprawami EPPO; przypomina, że w nadchodzącym sprawozdaniu oceniającym Komisja powinna dokładnie przeanalizować, o które kategorie przestępstw należy rozszerzyć mandat EPPO, aby w pełni wykorzystać jej potencjał, z zadowoleniem odnotowuje apel EPPO o zacieśnienie współpracy z instytucjami Unii;

91. jest zaniepokojony rosnącą liczbą spraw dotyczących RRF; docenia terminowe przekazywanie Komisji i właściwym komisjom parlamentarnym informacji na ten temat; uważa, że duża liczba toczących się spraw dotyczących funduszy RRF uzasadnia intensyfikację wymiany informacji, w szczególności z Grupą Zadaniową ds. Odbudowy i Zwiększania Odporności, w celu zidentyfikowania ewentualnych luk w nadzorze lub kontroli lub schematów nadużyć finansowych oraz aby umożliwić Komisji aktualizację mechanizmów monitorowania wyników i egzekwowanie niedawno opracowanych środków zmniejszania i odzyskiwania zasobów finansowych; przypomina, że fundusze RRF są funduszami unijnymi, a nie krajowymi, i podlegają jurysdykcji EPPO, oraz zachęca Komisję oraz inne organy i władze Unii do zwiększenia starań ukierunkowanych na wykrywanie i do zgłaszania EPPO każdej istotnej sytuacji;

92. z zadowoleniem odnotowuje, że w listopadzie 2024 r. EPPO podpisała z Parlamentem porozumienie robocze ustanawiające jasne zasady współpracy w celu ochrony interesów finansowych Unii;

93. zauważa, że w 2023 r. EPPO nadal polegała na umowach międzyinstytucjonalnych i umowach dwustronnych (o gwarantowanym poziomie usług) w celu zakupu towarów i usług po niższych kosztach; zauważa, że na koniec 2023 r. EPPO aktywnie uczestniczyła w 80 międzyinstytucjonalnych umowach ramowych i 22 umowach o gwarantowanym poziomie usług lub innych umowach dwustronnych z innymi podmiotami Unii w celu maksymalizacji oszczędności budżetowych wynikających z obowiązujących instrumentów umownych, zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami;

94. z zadowoleniem przyjmuje udział Polski i Szwecji w EPPO; jest świadomy, że będzie to miało wpływ na potrzeby budżetowe EPPO, i popiera wniosek EPPO, którego celem jest wyposażenie jej w niezbędne zasoby pozwalające wykorzystać udział Polski i Szwecji w jej działaniach operacyjnych; zauważa, że wprawdzie Irlandia i Dania nadal korzystają z klauzuli opt-out w odniesieniu do EPPO na

podstawie protokołów nr 21 i nr 22 do TFUE, jednak Węgry są jedynym państwem członkowskim, które jeszcze nie przystąpiło do EPPO; wzywa rząd Węgier do niezwłocznego przystąpienia do EPPO; przypomina, że zebranie 680 000 podpisów poparcia dla przystąpienia do EPPO świadczy o silnym zapotrzebowaniu społecznym na wzmocnione zabezpieczenia prawne przed nadużyciami finansowymi i korupcją, które naruszają interesy finansowe Unii;

95. zauważa, że w 2023 r. nie nastąpiła znacząca poprawa, jeżeli chodzi o uczestnictwo władz irlandzkich w EPPO; przypomina, że ich odmowa współpracy z EPPO przy wykonaniu kilku wystosowanych przez EDP wniosków o wzajemną pomoc prawną spowodowała, że EPPO zgłosiła sytuację Komisji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092 [5]; docenia późniejszą decyzję władz irlandzkich o wprowadzeniu zmian w ustawodawstwie krajowym, które zapewnia ramy prawne dla wzajemnej pomocy prawnej na rzecz EPPO, i podkreśla, że od 1 listopada 2023 r. władze irlandzkie udzielają EPPO wzajemnej pomocy prawnej w oparciu o to jednostronne uznanie; zauważa, że nie doszło do wymiany informacji z irlandzką międzyagencyjną grupą roboczą ustanowioną w celu zbadania potencjalnego przyszłego uczestnictwa Irlandii w EPPO; wzywa Komisję, EPPO i władze irlandzkie do zaangażowania się w konstruktywny dialog w celu znalezienia skutecznego sposobu współpracy;

96. utrzymuje, że brak współpracy z EPPO ze strony któregokolwiek z państw członkowskich – niezależnie od tego, czy uczestniczy ono we wzmocnionej współpracy, w ramach której ustanowiono EPPO – stwarza strefy immunitetu i przywilejów, które sprawiają, że obrona interesów finansowych Unii jest w najlepszym razie nierówna i nieskuteczna; ponownie wzywa Komisję i zainteresowane państwa członkowskie do podjęcia wszelkich możliwych działań zmierzających do zintegrowania obecnego scenariusza z nielicznymi, ale wciąż bardzo ważnymi brakującymi elementami, a także do promowania rozszerzenia uczestnictwa w EPPO o pozostałe nieuczestniczące państwa członkowskie w taki sposób, aby wzmocnić skuteczność ochrony budżetu Unii i budżetów krajowych; wzywa Komisję do ścisłego monitorowania poziomu współpracy państw członkowskich z EPPO i apeluje do Komisji o wszczynanie postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko państwom członkowskim, które systematycznie utrudniają prowadzenie postępowań przygotowawczych przez EPPO; uważa, że członkostwo w EPPO powinno być warunkiem wstępnym otrzymania

---

5 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2092 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie ogólnego systemu warunkowości służącego ochronie budżetu Unii (Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2092/oj).

unijnych środków finansowych;

97. potępia niedawne doniesienia o systematycznym szpiegostwie zorganizowanym przez rząd węgierski przeciwko pracownikom OLAF-u podczas misji dochodzeniowej w sprawie potencjalnego niewłaściwego wykorzystania funduszy unijnych przez ELIOS, przedsiębiorstwo powiązane z zięciem premiera Węgier; podkreśla, że OLAF i EPPO, jako podstawowe instytucje unijnej struktury zwalczania nadużyć finansowych, są niestety narażone na takie zagrożenia nie tylko ze strony państw trzecich, ale również wewnątrz państw członkowskich UE; podkreśla, że takie działania znacząco podważają praworządność i integralność instytucji unijnych; apeluje o szybkie ustanowienie solidnych środków w celu ochrony pracowników instytucji unijnych, którzy odbywają misje w państwach członkowskich, oraz zapobiegania takim niedopuszczalnym naruszeniom w przyszłości;

Komunikacja

98. zauważa, że EPPO ciągle dąży do poprawy komunikacji wewnętrznej i zewnętrznej; docenia działania prowadzone za pośrednictwem platform społecznościowych i zachęca EPPO do utrzymania proaktywnego i przejrzystego podejścia;

99. uważa, że wyjaśnienia dotyczące interwencji i operacji EPPO oraz ich kontekstu, podawane w mediach i publikowane w sieciach społecznościowych, przyczyniłyby się do poprawy reputacji instytucji wśród obywateli i podniesienia świadomości podatników na temat złożoności ochrony interesów finansowych Unii;

100. utrzymuje, że właściwa i dokładna komunikacja ze strony EPPO zwiększyłaby również zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego i mogłaby zwiększyć ilość informacji otrzymywanych w ramach postępowań przygotowawczych; odnotowuje, że EPPO prosi o uwzględnienie opcji zgłaszania informacji w każdej standardowej prezentacji dla odbiorców zewnętrznych lub na konferencjach i seminariach, jeżeli jest to możliwe i stosowne; zauważa, że w 2023 r. strona internetowa EPPO została całkowicie przeprojektowana, przy czym nacisk położono głównie na poprawę dostępności i przyjazności dla użytkownika, a funkcja zgłaszania przestępstwa jest teraz wyraźnie wyświetlana u góry każdej strony internetowej wraz z banerem uwydatniającym tę funkcję na stronie głównej;

101. zauważa, że poziom zasobów EPPO przeznaczonych na komunikację jest ograniczony oraz że w związku z potrzebą ustanowienia cyfrowej autonomii EPPO jej stroną internetową trzeba będzie zarządzać wewnętrznie, co będzie wymagało dodatkowych zasobów, po tym jak DG ds. Usług Cyfrowych zaprzestanie świadczenia tej usługi; podkreśla, że ze względu na rosnącą liczbę postępowań przygotowawczych prowadzonych przez EPPO i ich delikatny

charakter należy zachować ostrożność w kontaktach z mediami, dziennikarzami, obywatelami i środowiskiem akademickim; ponownie wzywa EPPO do wyraźnego znalezienia jak najlepszej równowagi między z jednej strony przejrzystością i interesem publicznym, a z drugiej strony poufnością i prawidłowym przebiegiem postępowań przygotowawczych, a także do zapewnienia neutralnej komunikacji dotyczącej jej działalności;

102. przypomina o znaczeniu przejrzystości w kontaktach EPPO z podmiotami zewnętrznymi; wzywa do ustanowienia obowiązkowego publicznego rejestru wszystkich spotkań urzędników EPPO z przedstawicielami stron trzecich, w tym lobbystami i przedstawicielami rządów krajowych, aby zapobiec bezprawnemu naciskowi i wzmocnić zaufanie publiczne do niezależności EPPO;

Skutki rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie

103. przypomina, że kompetencje EPPO obejmują fundusze Unii, nawet jeśli są one wykorzystywane w państwach trzecich; uważa, że uzgodnienia robocze z właściwymi organami ukraińskimi mogłyby skutecznie podnieść poziom ochrony interesów finansowych Unii w następstwie odpowiednich zobowiązań podjętych w celu wsparcia Ukrainy i jej ludności; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki podjęte przez władze ukraińskie w walce z korupcją, przypomina jednak, że kraj ten wciąż charakteryzuje wysoki wskaźnik korupcji i nadużyć finansowych, co wymaga podjęcia dodatkowych środków ostrożności i dalszych środków antykorupcyjnych, aby skutecznie osiągnąć cele w zakresie przejrzystości; jest świadomy, że doszło do przekazania dowodów w ramach wykonania wniosków o wzajemną pomoc prawną, i z zadowoleniem przyjmuje perspektywę uruchomienia wspólnej grupy zadaniowej z władzami ukraińskimi na potrzeby koordynacji dochodzeń; przypomina Komisji oraz innym instytucjom, organom i jednostkom organizacyjnym Unii o wadze uzyskiwania informacji dochodzeniowych i terminowego przekazywania ich EPPO.